

en Succes. Baade da han udtalte, at han havde følt det som sin politiske Opgave at skaffe Folket Ro til en højst fornøden Selvbesindelse, idet vi i den sidste Menneskealder baade aandeligt og materielt havde levet over Evne og taget Forskud paa Nationens Kraft, og da han sluttede med at sige, at just fordi den almindelige Verdenssituation gav berettiget Aarsag til Ængstelse for et lille Folk som det danske, vilde han anse det for ensbetydende med en Dødsdom over Landet, dersom dette nu paany førtes ud i oprivende Borgerkampe, lød der livligt Bifald.

Saasnart han var gaaet ned, meddelte Formanden, at der var indkommen Begæring om Afslutning. Lidt efter begyndte Stemmegivningen, der paa Forlangende af det ministerielle Parti foretoges ved Navneopraab.

Enslevs Mistillidsvotum var formet saaledes, at man med sit Nej tiltraadte det, med sit Ja forkastede det. De fleste Medlemmer blev paa deres Pladser, og der sporedes i Begyndelsen trods alt en Del Nervøsitet for de Overraskelser, Afstemningen kunde bringe. Men da det viste sig, at Socialdemokraterne, hvis Lod i Vægtskaalen Regeringspartiet mest havde frygtet, holdt sig udenfor Striden og svarede »Stemmer ikke«, varede det ikke længe, før Resultatet klart kunde forudses.

Under dyb Stilhed fortsattes Opraabene. Sindene